



Posudek školitele na disertační práci a jejího autora Mgr. Jana Zimu ml.:

## „VÝVOJ MIKROSATELITŮ U NEMODELOVÝCH DRUHŮ ŽIVOČICHŮ“

S Honzou Zimou ml. jsem v kontaktu od jeho bakalářského studia. Tehdy jeho zájmy ještě nebyly vyhraněné, a tak jsem mu nabídnul vstoupit do populační-geneticky na příkladu našich rejsků. Mě zajímala situace rejsků v reálné středoevropské krajině, kterým v cestě stojí čím dál tím více bariér a Honzu (zdá se, že odjakživa a možná, že již to měl v genech ☺) populačně-genetická stránka u těchto drobných savců. Tento koncept pokračoval do magisterského studia a zdálo se, že je vše zcela jasné, a že naše spolupráce vyústí ve velkou studii o bariérách a populační genetice rejsků v doktorském studiu.

Bohužel nestalo se tak, ale s odstupem doby teď mohu říct, že to pro učitele bylo neméně zajímavé a poučné sledovat postup nesnadného hledání svého místa v zaplněných badatelských nikách. Procházeli jsme spolu momenty lokálních minim i maxim s delší či kratší pauzou. A Honza se mezitím nenápadně posouval stále více ke genetické stránce populačních analýz na základě mikrosatelitních lokusů, až už druh zvířete nebyl tak podstatný moment. Byl jsem ale stále přesvědčen, že Honza je již s badatelským prostředím natolik srostlý, že si jinou práci nedovede představit na rozdíl od jiných doktorandů, které běžný život vstřebal.

Honza se ale vstřebat nenechal, svéhlavost je jeho velká osobnostní vlastnost, která se v takových momentech výborně hodí - jít si svou cestou, být si vědom svých zájmů a své představy poctivě nenápadně realizovat a být tak velmi užitečným členem pracovní skupiny. Svě místo našel v populační genetice motýlů a dalších hmyzů, kde si postupně vybudoval důvěryhodnou pozici nepostradatelné součásti několika pracovních kolektivů. V tomto okamžiku se ještě jednou objevila určitá nejasnost profesního osudu, nicméně trvala naštěstí krátkou dobu a Honza naznal, že by rozdělaná práce doktorského studia měla být dotažena do konce a že to vůbec není jeho styl od problémů utíkat. Od tohoto okamžiku se už jasně stal dominantním hybatelem dokončení doktorského studia. A tak nakonec mohu konstatovat, že to byla pro mě velká pedagogická lekce individuálního rozvoje, který nebyl přímočarý, a pokud se má do něj nějak zasahovat, tak nesmírně citlivě, protože dřív nebo později se potenciál stejně prosadí, ať se nám to líbí nebo ne.



Honzo, díky, že jsi to dotáhl do konce a s klidným svědomím Tě vypouštím do zoologického světa. No, a pokud bych ještě našel síly a kapacity pro ty rejsky, s velkou radostí a důvěrou se obrátím právě na Tebe jako zoologického analytika-genetika. A teď už přeju jen hodně úspěchů především k nadcházející obhajobě, ke které předkládanou disertační práci vřele doporučuji.

V Č. B. 24. 9. 2016

Doc. RNDr. F. Sedláček, CSc.